

U crkvi je kor, i zvonik »na rimsku« s jednim zvonom. Crkva je udaljena od sela 2 i po km. a 90 m. je nad morem. Do nje vodi kolna cesta, što ide za bližnju željezničku stanicu i preko brda u Lećevičku Zagoru. Ne daleko ispod ceste je izvor žive vode, a služi za putnike, životinje i poljske potrebe.

God. 1933 prenesena je mala kapelica, što je bila na pročelju zapadnoga zida od groblja, u sjeverni zid, tako da sada dolazi uz glavnu cestu. U kapelici je postavljen novi kipiće sv. Nikole uz starinsku ploču sa vrlo pobožnim i ganutljivim natpisom. Taj je natpis od god. 1840 i glasi:

O putniče, trudan dosti
Xedju ugasi ka te mori

A za bilich (bilig) od arnosti
Pomoli se Vicgnem gorri.

MDCCCXL

Svijet iz okolice je vrlo pobožan sv. Nikoli »putniku« osobito Zagorci, koji ondje svaki dan prolaze — a i željezničku stanicu nazivaju »sv. Nikola«. Ovdje se govori sv. Misa nekoliko puta preko godine, kao na blagdan sv. Nikole, na sv. Kristofora, na Gospu od Snijega, u nedjelju među osminom Mrtvoga dana, u drugi blagdan Uskrsa, prigodom blagoslova polja u drugoj postaji.

Mjesto je naokolo zasađeno lijepim, kitnjastim čempresima i lipama.

Kako su se početkom srednjega vijeka radi bojazni od morskih gusara ljudi naseljivali dalje od obala morskih, i to obično na brežuljcima, da s povišega mogu lakše uočiti opasnost i tako se lakše obraniti, tako poslije radi bojazni razbojnika i pljačkaša s kopnene strane, a to: Vlaha i Turaka, počeli su se i stanovnici sela Raduna seliti bliže moru, graditi kuće povrh današnjega sela Staroga, na mjestu, koje se zove »Bojišće«. Kada su g. 1897 braća Milan p. Ivana iz Novoga krčili zemlju zvanu »Gomila«, nadoše na njoj grobova i u njima kostiju. I braća Treursić g. 1903 nadoše neke iskopine, dok su krčili zemlju zvanu »Gomila«. Te zemlje se pravo zovu »Bojišće«. Ova riječ »Bojišće« po svoj prilici potječe od krvavih borba između Splićana i Trogirana, koji su se otimali za Kaštelanskim Primorjem i za Bijaćem.